

numero est Bilibaldus, qui in Oceanum abire Spream juxta Sundam maritimam urbem scribit, *Visurgis* se-
 quitur, vulgo *de Weser* Variana clade nobilis, ut Paterculus ait, Dioni *Ἰσσυρος* lib. 55. Hunc Ovid. *Iturgum*,
 videtur appellasse eo versu, *Decolor infesta testis Iturgus aqua: Visurgis* Ptol. *Bisurgis* Straboni, *Visuris* in Adami
 Historia Ecclesiastica, *Vesatis* Sidonio. Hic ex Hassia venit, & juxta Mindensem, Werdensem, Gotingensem
 ac Bremensem Civitates præterlapsus, *Veseræ* nomine notior in Oceanum deferitur. Ultimum *Vistula* dedi-
 locum, sive *Istula*, quem etiam Bilibaldus *Vandalum* nominat. Hic Germaniæ terminus, quod ultra eum
 Sarmatiam Europæam Ptolemæus collocet: Iordanes Scythiam, qui Sarmaticis jugis decurrens, Cracoviam
 Polonici Regni Metropolim, alluit, auctuque Fluminum vastus in trina se fundit Ostia: hinc Gedanum (ea
 vox Heneto idiomate præsidium Danis objectum signat) nobilissimum Emporium Dantiscæ nomine notius:
 inde Elbingam Prutenici Borussiae Reguli Academiam: tertio Locsterum Opidum præterfluit, sicque
 trefido agmine in Venedicum sinum effunditur. Sunt & alii complures nobiles Fluvii, qui vel in Mare vel
 in grandiore aliquem Fluvium deferuntur, quos ne prolixior sim, prætereo. Ad Mare quod a Germania *Mare*
 Germanicum dicitur, transeo. Cum enim Germaniam universam hac descriptione exhibeamus, de Mari
 quoque ejus Littora alluente nonnulla subjicienda videntur. Ceterum cum de Mari universim fusius alibi,
 & proxime in generali Belgicæ descriptione egerimus: pauca de *Æstu Maris*, quæ loci angustia prohibiti ibi ad-
 dere non potuimus, præfati: nonnulla Germanici Maris propria enumerabimus. Oceani *Æstus* excitare Lu-
 nam, causamque reciprocandi illi præbere, nunc constat inter omnes. Quemadmodum vero Luna varias in
 Motu vices sustinet, ita etiam dissimilibus vicibus agitantur *Æstus*. Nam Lunam sequentes bis inter duos
 ejus exortus adfluunt, bis refluunt, vicenis-quaternis semper horis: hoc est, Maria singulis diebus naturali-
 bus bis inundant, bis recedunt: intumescunt, adscendente Luna supra Horizontem ortivum: relabentia ve-
 ro, ipsa a meridiano fastigio in Occasum vergente: iterum exsurgunt, recedente subter ima cœli Luna, par-
 temque meridianæ contrariam accedente: hinc subsidentia, donec iterum exoriantur. Ut item Luna non semper
 eodem tempore neque loco oritur: sed assidue aliunde, quam pridie, prodit: sic nec *Æstus* statis horis recur-
 runt, sed illo tantum tempore, quo ipsa iter facit per cœli cardines. Hoc etiam notandum, Lunam aliter Ma-
 ria movere, quam plena: aliter, quam dimidiata. Maior enim vis Lumini copioso, quam debili & velut ex-
 tincto. Nota nostratibus Plenilunii tempore vox, *Spriſckvloet*, quasi *Æstus* altius solito exsiliens, Non minus
 vere, quam eleganter Agellius lib. xiv, Oceanum quasi Lunæ Comitem, cum ea simul & senescere, & adoles-
 cere solere, ait. Configurationes quoque nonnullius hic momenti. Luna enim, si Venerem, dicis gratia, in
 idoneo adpectu respiciat, & humiditas percurrat mansiones, Accessum Maris præter solitum auget: sin Ma-
 riæ & siccitas permeet, minuit. Observanda & hic adscensio Signorum. Luna enim si fuerit in Signis Recta-
 rum Adscensionum, longiore tempore producit *Æstus*: quam si in Obliquarum. Hoc namque animadversum
 viris magnis, nunquam Accessus recessibus pares esse temporis duratione: nisi quum Luna in Signis Equi-
 noctia-